सुन्दर्काएउं

यत् व्रमार्य प्रभाषेषाः सत्यवान् सत्यथे स्थितः ॥ ३१ ॥ मम चाप्यत्तरात्मा वे श्रुद्धं वेत्ति विभीपणं । स्नूमानस्य भावज्ञस्तेन चापि परीचितः ॥ ४० ॥ तस्मात् चिप्रं सक्तास्माभिस्तुत्त्यो भवतु राघव । विभीषणो मक्ताप्राज्ञः सखिवं चार्स्युपैतु नः ॥ ४१ ॥

इत्यार्षे रामायणे सुन्द्रकाण्डे विभीषणपरीचा नाम नवतितमः सर्गः ॥